

הגמלים, היא האשה הראיה להיות אמן של ישראל שכן, נביא מוכוז נמל על נדבות יהיה כמשיב בענין הקודם והוא מברכה ומתמאים, מפני שצוין להחביר. וכוה חבדה שראיה להיות אמן של בני ישראל כשי"ס על הכנסי"ה שהיא שואלה מצדה גשם והשי"ה מוסיף מצדו של ולא עשה עצמו היסיון אם תתן לו בלא אמירה. כי לא כאלה חלק יעקב שם.

ל) ויאמר עבד אפרתם אנבי, איהו כמורש רבה (חיי ט) ע"י ששורה את הצדק באמתה יצא מכלל אורח וכה לכל כרוך ונאמר עליו כוא ברוך ה'. הענין בה, כראותה בשי"ס (נ"ב צב): חטאה למארה ומצותה לשקיה, משמע מזה שיעקר צדק להחזיק טובה להשקיה, אכן זה הוא רק אם יש להשקיה הבהרה שהוא אינו בעל הטובה, רק הוא כפוף חתה בעל היד שדוא בעל הטובה, כי אם יאמר השקיה שהטובה היא שלו אזי חלקה מאת הטובה, כי עיקר הטובה באה לו מכה מצדה ונדרכוהו הטובה להשקיה אף את

כי כל האמות עבדי כו"ס מקבילים על יד שרש של מצלה, ואין זאת ככה שום שר להשפיע למטה הימנו על זה האופן שיהיה נקרא השפעה על שם יגיע כפי של המקבל, ואף שנתן בהם השי"ה כחות גדולים, כמו שאמרו חז"ל וכוהו נמ בהם וכו', מכל מקום כל השפעהם לטוב מהם הוא רק כבחינה נתם, ולא שיהיה להמקבל חלק כמה שמקבל, כדאיתא בזה"ק וחדשה יד קמ"ה) בלין דרוה מסאכא איהו אדוקן חדיד כמנהג וברינקיא וכו' והיינו שלא יהיה להמקבל חלק בהשפעה ע"י יגיע כפי. כי רק להשי"ה יש זאת תדרכוהו להשפיע להמקבל על זה האופן שיהיה נקרא על שם יגיע כפי של המקבל וכו', והוא ית' הוא כל רצונו שיהיה להמקבל חלק בהשפעה שיהיה נקרא על שם המקבל שהוא פעל אחרת כעבודת המלה.

הנבואה המאשרת יעקב וימקבל שיהיה פעל אחרת כעבודת המלה. אולי לקחה אשה לפני שנתן (וכאשרה כו) עשה להצטנו זה היסיון, והיה הנערה אשר אומר אולי הטי' נא ביד ואשה ואמה שהה וגם למוליד אשקה אותה לחיבה לעבדו ליעצק (שם) ואחרי ע"ז נביא"י יל על קמנו כדאי והא למיננו לבינו של אברהם אבינו, היינו מאמר שהצדוק כו שחאה ואיה לחיבה לבינו של אברהם אבינו, לה מוצדוק שיסאכא כי ע"י כוה חמש מצדה זו לחיבה הכרת אור השי"ה אף אברהם אבינו, ויע"ז יקבע זאת לידו דורים שיסאכא בישאל וכוה זאת ליד ע"י - א' ליעקב, ויע"ז יקבע זאת ליד דורים ע"י ביד יעקב המגלה פרשת חיי שרה והיה הנערה.

בישראל, נאמר שהוא בריהו מרעה האמות שהם מנסי"א, ששפע המסי"א הוא להושיע וליתן טובה בתום, ככרי שלא יקרא על שם האדם שבינו כפינו וכוה לזה הטובה, ובענין ראיה כוה"ק (ויאמר קמ"ה) בלין דרוה מסאכא איהו אדוקן חדיד כמנהג וברינקיא ואדוקן כלא אגרא וכו'. והוא מפני שאינם יוצים כשורש טובה האדם אשר ייטב לו בזה וכו"א, אבל מסטרא דקדושה לא נשפע טוב רק ע"י חפלה, שיבקש מחלה מהשי"ה על זו הטובה, ואז יתן לו, והוה הוא מנדיכונה חסדי השי"י שחוסן ומצפה לטובה הבריאה, שייטב לו שיקרא הטובה על שם האדם שבינו כפינו וכוה להטובה ע"י החפלה שהתפלל להשי"ה עליו וכדאיתא בזה"ק (שם) וכו', לכן כשדעה ליעצור להוציא אמן של ישראל מבידן חדיד הוא המצדוק הטוב, שאם נאמר יהיה הוא המצדוק אחרת ליתן לו ממש מים, והוא מוסיף לו מצדה ונדרכוהו הטובה להשקיה אף את

ממנו למבואר לקמן פרשת חיי שרה אף את זה ר"ה וכוה: כי כל האמות עבדי כו"ס מקבילים על יד שרש של מצלה, ואין זאת ככה שום שר להשפיע למטה הימנו על זה האופן שיהיה נקרא השפעה על שם יגיע כפי של המקבל, ואף שנתן בהם השי"ה כחות גדולים, כמו שאמרו חז"ל וכוהו נמ בהם וכו', מכל מקום כל השפעהם לטוב מהם הוא רק כבחינה נתם, ולא שיהיה להמקבל חלק כמה שמקבל, כדאיתא בזה"ק וחדשה יד קמ"ה) בלין דרוה מסאכא איהו אדוקן חדיד כמנהג וברינקיא וכו' והיינו שלא יהיה להמקבל חלק בהשפעה ע"י יגיע כפי. כי רק להשי"ה יש זאת תדרכוהו להשפיע להמקבל על זה האופן שיהיה נקרא על שם יגיע כפי של המקבל וכו', והוא ית' הוא כל רצונו שיהיה להמקבל חלק בהשפעה שיהיה נקרא על שם המקבל שהוא פעל אחרת כעבודת המלה.

הנבואה המאשרת יעקב וימקבל שיהיה פעל אחרת כעבודת המלה. אולי לקחה אשה לפני שנתן (וכאשרה כו) עשה להצטנו זה היסיון, והיה הנערה אשר אומר אולי הטי' נא ביד ואשה ואמה שהה וגם למוליד אשקה אותה לחיבה לעבדו ליעצק (שם) ואחרי ע"ז נביא"י יל על קמנו כדאי והא למיננו לבינו של אברהם אבינו, היינו מאמר שהצדוק כו שחאה ואיה לחיבה לבינו של אברהם אבינו, לה מוצדוק שיסאכא כי ע"י כוה חמש מצדה זו לחיבה הכרת אור השי"ה אף אברהם אבינו, ויע"ז יקבע זאת לידו דורים שיסאכא בישאל וכוה זאת ליד ע"י - א' ליעקב, ויע"ז יקבע זאת ליד דורים ע"י ביד יעקב המגלה פרשת חיי שרה והיה הנערה.

ואמר להם, בני פתחו לי וקב כחודת של מוח ואני אספה לכם פחה כפתוח של אולם כדאיתא (שם) וכוה פתח זה, היינו שהאדם יהיה המחולק והשי"ה יגמול בענין כהושפה מרובה על הענין, וכדאיתא בשי"ס (חצה"ו) שלשה שאלו שלא כהונן וכו'. אף כמות ישראל שאלו שלא כהונן וכו' וקב"ה הישיבה כהונן, שנאמר ונדעה נדעה לדעה את ה' וכו' ויבא בגשם לנו, אמר לו הקב"ה בה את שאלה וכו' שפעמים מתבקש ופעמים אין מתבקש, אבל אני אהיה לו רכב המתבקש לעולם שנאמר אהיה כסל לישראל, הענין בה, כי נשם אין ככה שום אומה ולשון להבא לעצדי, מפני שהגשם לא ייד בלהי ככה חפלה והם משוללים כעבודת השי"ה, לזה לא ייד הגשם מצדם וכל השפעה טובהם היא שלא כהמלה ואין להם שום קנין בהטובה מצדם, להשפעה טובה שהשי"ה מושיע לישראל, הוא כמה הפתח, שצועקים ונצנים ויש להם חלק וקנין בהטובה, וזה הוא עיקר הטובה ושלימותה שיש לאדם ויחיא כמנה, ובענין ראיה כמ"ד (קפלה"ו) רצוניהו דמתקרי לצי ונגים, והוה הוא שכונסה ישראל שואלה גשם ככה החפלה שומא בישראל, ורקב"ה יתן להם חוספה מרובה על הענין להוסיף להם כל חוספה מרובה, ולזה עשה אליוצו לעצמו זה היסיון, אם יבקש ממנה מנע רק לשחטה זה היסיון, כה נדרכוהו יחיה עד שתוסיף מרעהה להשקות אף את הגמלים, אחרת חכמה לעבדו ליעצק, כי נמל מורה על נדיבות ויחיה עם, כמשיב בענין הקודם, שנשע כוה ואני לחיבה

עשה לעצמו זה היסיון, והיה הנערה וכו' ואברה שרה וגם גמליד אשקה אותה וכוהו לעבדו ליעצק, את ג מורה על יחיה השפע על סוף כל המדרגות, כי ג יחיה כוה"ק (כלק וגו') ששישה אות ה' ואיש פסיעה לכר, ומורה שמשפך השפע עד סוף כל המדרגות, שיש באה ג ואני ומסיעה לכר, ו מורה על קו השפעה, והמסיעה לכר מורה על ירדה השפע, כדאיתא בזה"ק (חיי וכו') וימל היב וכוה שואלה לו וגם גמליד אשקה וכוה לו, שאף בהמסיעה לכר חשקה חזכבים קדושה, ומה ידע שראיה היא רכבה להודונו ליעצק, וכדאיתא בזה"ק (חלוהו קלו) שצדק ורכבה הם רנא קשא וינא ופ"א, רנא ופ"א מורה שיהיה כה קדושה, שחוזק שהעבר בכמה היה רכב בהשי"ה אף כמותו דרדוני דליה, ולזה נולד למנה יעקב אבינו ע"ה מוהשפעה חסד שכשרושה השפעה יעקב, עד שאף כמותו דרדוני דליה היה קשור רכבך בהשי"ה ואף שלא מועת, וכדכתיב (וינא כח) והנה ה' נצב עליו שוה היה בשעה שיער שם:

ע"י ביד יעקב המגלה פרשת חיי שרה והיה הנערה. * (כס) והיה הנערה אשר אמר אליה וכו' ואברה שרה וגם גמליד אשקה אותה וכוהו לעבדו ליעצק, הענין שאליוצו עשה למצטנו את זה היסיון, כי לא יחיה בה לנארה וזה סוף לו אם יחיה בה וכוהו נמל לעצמו זה היסיון, אם יבקש ממנה מנע רק לשחטה זה היסיון, כה נדרכוהו יחיה עד שתוסיף מרעהה להשקות אף את הגמלים, אחרת חכמה לעבדו ליעצק, כי נמל מורה על נדיבות ויחיה עם, כמשיב בענין הקודם, שנשע כוה ואני לחיבה

ע"י ביד יעקב המגלה פרשת חיי שרה והיה הנערה. * (כס) והיה הנערה אשר אמר אליה וכו' ואברה שרה וגם גמליד אשקה אותה וכוהו לעבדו ליעצק, הענין שאליוצו עשה למצטנו את זה היסיון, כי לא יחיה בה לנארה וזה סוף לו אם יחיה בה וכוהו נמל לעצמו זה היסיון, אם יבקש ממנה מנע רק לשחטה זה היסיון, כה נדרכוהו יחיה עד שתוסיף מרעהה להשקות אף את הגמלים, אחרת חכמה לעבדו ליעצק, כי נמל מורה על נדיבות ויחיה עם, כמשיב בענין הקודם, שנשע כוה ואני לחיבה

ע"י ביד יעקב המגלה פרשת חיי שרה והיה הנערה. * (כס) והיה הנערה אשר אמר אליה וכו' ואברה שרה וגם גמליד אשקה אותה וכוהו לעבדו ליעצק, הענין שאליוצו עשה למצטנו את זה היסיון, כי לא יחיה בה לנארה וזה סוף לו אם יחיה בה וכוהו נמל לעצמו זה היסיון, אם יבקש ממנה מנע רק לשחטה זה היסיון, כה נדרכוהו יחיה עד שתוסיף מרעהה להשקות אף את הגמלים, אחרת חכמה לעבדו ליעצק, כי נמל מורה על נדיבות ויחיה עם, כמשיב בענין הקודם, שנשע כוה ואני לחיבה

ע"י ביד יעקב המגלה פרשת חיי שרה והיה הנערה. * (כס) והיה הנערה אשר אמר אליה וכו' ואברה שרה וגם גמליד אשקה אותה וכוהו לעבדו ליעצק, הענין שאליוצו עשה למצטנו את זה היסיון, כי לא יחיה בה לנארה וזה סוף לו אם יחיה בה וכוהו נמל לעצמו זה היסיון, אם יבקש ממנה מנע רק לשחטה זה היסיון, כה נדרכוהו יחיה עד שתוסיף מרעהה להשקות אף את הגמלים, אחרת חכמה לעבדו ליעצק, כי נמל מורה על נדיבות ויחיה עם, כמשיב בענין הקודם, שנשע כוה ואני לחיבה

ע"י ביד יעקב המגלה פרשת חיי שרה והיה הנערה. * (כס) והיה הנערה אשר אמר אליה וכו' ואברה שרה וגם גמליד אשקה אותה וכוהו לעבדו ליעצק, הענין שאליוצו עשה למצטנו את זה היסיון, כי לא יחיה בה לנארה וזה סוף לו אם יחיה בה וכוהו נמל לעצמו זה היסיון, אם יבקש ממנה מנע רק לשחטה זה היסיון, כה נדרכוהו יחיה עד שתוסיף מרעהה להשקות אף את הגמלים, אחרת חכמה לעבדו ליעצק, כי נמל מורה על נדיבות ויחיה עם, כמשיב בענין הקודם, שנשע כוה ואני לחיבה